

SU İLE AKMAK

Akıp giden ırmak sizi aldı
Götürdü okyanusun sonsuzluklarına
Giderken
Balıkla sohbet ettiniz
Ölüme dair, yaşamaya dair
Su dibindeki çakıl taşlarına baktınız
Rengarenk, umut dolu
Sırt üstü uzanıp
Mavi gökleri seyrettiniz
Orada bir leylek
Beni alır diye düşündünüz
Ve ayrılık hissettiniz
Uzaklaşan ve ölüme uçan

Çocuğun bıraktığı korsan gemisine
Kuvvetlice vurdunuz
Hayallerini yıkarcasına
Oltalara takıldınız
Uzatılmış şeker sanıp
Teşekkür bile ettiniz
Yanlışlıkla tarla arklarına saptınız
İleride yok olmayı
Toprakta kurumayı düşündünüz

Okyanusa ulaştığınızda
Kendinizi özgür sandınız
Koşmak istediniz
Önünüze torbalar çıktı
Üstünüzde kağıt çöpleri
Ve ciğerinizde
Keskin lağım kokusunu

Yoksa siz kör insanların elinden
Ölmediniz mi?

SerçeSaray

25 Şubat 1999